

Dětské radovánky v dobách minulých

Léto sice pomalu končí, ale to nám nebrání nad archivními prameny zavzpomínat, jak si v minulosti hrávaly děti. Ty vesnické měly program jasný – žně, senoseče a další zemědělské práce byly v plném proudu a pomáhat museli všichni, nejmenší členy rodiny nevyjímaje. Na nějaké lumpárny tak malí ani velcí nejspíš neměli nejen čas, ale ani chuť. Ve městech tomu bylo o poznání jinak – zkusme se tedy vrátit do parného letního odpoledne před sto lety třeba v takovém Meziříčí...

Víkendová letní odpoledne zde již dlouhá desetiletí patřila oblíbeným korzům, kdy dámy skryté pod slunečníky ochotně přijaly rámě svého mužského doprovodu a procházely se od meziříčského náměstí až ke kostelíku sv. Jakuba na konci náměstí krásenského. Každou chvíli jim pod nohama proběhli kluci nahánějící dřevě-

ZÁBAVA NA LOUCE. Děti pasoucí dobytek – typický výjev z valašské vesnice na přelomu 19.–20. století. Foto: archiv MuRV

nou hůlkou po aleji vysoké dřevěné kolo, roztáčející káču, tlukoucí špačky nebo u prašného důlku cvrnkající kuličky. To studenti místního gymnázia hrávali večer v krásenském aleji pod kaštany na mandolí-

ny a kytary a zpívali děvčatům pod okny. Krásňáci je nevyháněli, naopak se zalíbením otvírali okna podvečerní podmanivě vůni květin z upravených předzahrádek a libému zpěvu mládenců.

Nejen děti, ale i dospělí vzali v parném létě zavděk vodním živlem. Jít se koupat nebylo ale jen tak – takové koryto Vsetínské Bečvy bylo v obležení z jedné strany „dědiňáky“ z Poličné, z druhé „měšťáky“ z Meziříčí. Krupobití kamenů pak létalo z jedné strany řeky na druhou, a ani jedni ogaři se nechtěli o vodní právo na Bečvu dělit. Celé město se u vody scházelo s potěšením ale ještě z jiného důvodu – rybáři zde totiž pořádali pro veřejnost pravidelné rybolovy. To potom Bečvu přehradili sítí, se kterou šli chlapi proti proudu vody, ze břehů kluci plašili ryby z pod kamenů a každou chvíli je tahali z vody a schovávali do pytlíků na rameni. Ženy rybářů pak ryby vykuchovaly, okořenily a pekly na primitivních plotnách, narychlo z kamení postavených přímo na břehu.

A s čímže si dívka hrávala? To by bylo na dlouhé povídání, využít však můžete poslední příležitosti ke zhlédnutí historických hraček v zámku Kinských ve Valašském Meziříčí – a pospěšte si, výstava Hračky ze staré pudy trvá jen 18. září.

Mgr. Ivana Ostránská,
historik MRV